

slutte mig til den Anstuelse, som gaar ud paa, at man skulde tillade fremmede Fiskere at fiske paa danst Søterritorium. Det forekommer mig overhovedet, at de Udtalelser, som ere fremkomne om denne Sag, i det Hele tyde paa en vis Baghed, som om det beroede paa visse vilkaarlige Tilfældigheder og Indberetninger fra Øvrighedspersoner, Politimestre og deslige, om og hvorvidt man skulde vise Smødekommens og gjøre Indrømmelser overfor fremmede Fiskere. Jeg maa hævde, at dette vistnok væsentligst maa beroe paa andre Hensyn, navnlig paa Hensynet til, hvorvidt der i vor hele Kædetilstand og i vore traktatmæssige Overenskomster findes Bestemmelser, gjennem hvilke vi kunne hævde vor Ret. Jeg har som sagt staaet i den Formening, at vi havde saadanne traktatmæssige Bestemmelser; skulde jeg have taget fejl heri eller rettere have taget meget væsentlig fejl heri, beder jeg undskyld, men jeg tror det ikke. Jeg tror, som sagt, ikke, at det af den Grund vilde være nødvendigt at ønske en ny Fiskerilov. Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde være nogen Trang til eller Ønskelighed for at faae en ny Fiskerilov og navnlig det Lovforslag, som har været fremsat til Behandling her i Thinget og saa i forrige Samling, foreligger ikke for Dieblittet, og det tør jeg altsaa ikke godt indlade mig paa; jeg skal kun med den høitærede Formands Tilladelse tillade mig ganste i Almindelighed at udtale, at efter hvad der er fremkommet tidligere gjennem Andragender fra Fiskere omkring i Landet eller fra Sagkyndige eller formentlig Sagkyndige paa dette Omraade, er jeg kommen til den Anstuelse, at den Naade, hvorpaa man ifølge det sidst forelagte Fiskerilovforslag vilde ordne Sagen her i Landet, ikke er heldig, og jeg maa for mit Vedkommende erklære, at jeg vilde anse en Lov i den Stillelse, hvori den er foreslaaet her, for at være værre end ingen Lov.

Formanden (Berg): Jeg tillod mig før, da det ærede Medlem fra Næstved (Veth) havde Ordet, at indstyre den Bemærkning, at jeg billigede ganste, at han afholdt sig fra at omtale Fiskeriloven, og jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem, der nu talte, havde fulgt dette Exempel. Debatten føres ellers ind paa Omraader, som ikke høre hjemme under denne Forhandling.

Klein: Jeg ønskede, inden denne Forhandling sluttes, at sige nogle Ord om et enkelt Punkt, hvorom der iøvrigt ikke findes noget Endringsforslag, men som dog er berørt i Udvalgets Betænkning. Jeg sigter til den Post, der i Betænkningen er nummereret

66 og handler om Overøvrighedspersoner og særlig angaar Spørgsmaalet om Albers tillæg til den nuværende Overpræsident i Kjøbenhavn. Udvalgets Flertal har beholdt sig sin Stilling til 3die Behandling, og der er derfor Opfordring til nu at sige et Par Ord, naar man ønsker, at de Betragtninger, som man vil gjøre gjældende, skulle blive nærmere prøvede og overveiede af Udvalget. Jeg vil da tillade mig at sige, at det forekommer mig, at det er med fuld Fri, at det er udtalt i Motiverne til Finantslovsforslaget, at ikke blot Billighed, men ogsaa, kan man gjerne sige, ialtsalb delvis Braxis taler for at tilstaa en Embedsmand under de Forhold, hvorunder den nuværende Overpræsident befinder sig, at den Tid, i hvilken han har fungeret først som Stiftamtmand, senere som Landskøbing paa Island, kommer i Betragtning, naar der spørges om hans Vønning som Overpræsident her i Byen. Det er i og for sig heldigt og naturligt, at en Embedsmand, der er blevet benyttet i en ikke mindre ansvarssfuld og bethdningsfuld Stilling andetsteds, ikke efter at være kommen i Statens Tjeneste i selve Kongeriget bliver stillet ringere, end han vilde være, hvis han i den tilsvarende Tid havde været i Statens Tjeneste her i Landet, men særlig overfor Overpræsidenten i Kjøbenhavn tror jeg, at de særegne Forhold, hvorunder denne Embedsmand har befundet sig, bør tages vel i Betragtning. Det hedder i Motiverne, at han har tjent paa Island i en Stilling, som svarer til hans nuværende; det forekommer mig, at det er et overordentlig moderat Udtryk, som man her har betjent sig af. Efter min Opfattelse har den Stilling, hvori Overpræsidenten har tidligere befundet sig paa Island, været meget bethdningsfuldere end den Stilling, hvori han befinder sig som Overpræsident i Kjøbenhavn, og at i det Hele de Forhold, hvorunder han kom til Island og har været paa Island, have været af en ganste exceptionel Karakter, det turde fremgaa allerede af den Omstændighed, at da han blev ansat som Stiftamtmand paa Island og Amtmand over Jøndre Amt i 1865, blev han ansat med en Løn af 6,800 Kr., det vil med andre Ord sige Maximum af Amtmandslønning. Der var særlige Grunde, som gjorde det saare ønskeligt at faae en Mand som Finzen op paa Island, og man havde Tanker og Planer, som gjorde, at man ansaa det for ønskeligt og rigtig at tillægge ham fra Begyndelsen Maximumslønning som Amtmand. Her er altsaa Tale om en Person, der i omtrent 18 Aar har været ansat paa Island og fra Begyndelsen, da han kom, havde